

maj 2021

Jadran 2021

Italija, Slovenija

25. maj 2021, torek

Tržič (Monfalcone) - Bernardin

Dnevnika ni bilo od oktobra lani, saj je bila barka na suhem, jaz pa tudi.

Včeraj me je Lili zapeljala do marine. Odkar je ta korona se vsakič počutim kot švercer, ko grem do barke. Na srečo ni bilo nikogar na meji, za nazaj pa Lilike tudi ni nihče ustavil. Sicer pa nikoli ne veš, ali te spustijo ali ne. Testiral se do danes še nisem (to se lahko jutri spremeni), od druge doze cepiva še ni minilo 14 dni, tako da . . . ako prođe, prođe.

Po vseh teh mesecih na suhem je bilo dela veliko. Očistil in montiral sem vijak in ga nasprejal z antifoulingom. Coopercoat se na vijaku ni obdržal in je odpadel. V naložila sva za poln avto robe, ki je ne bom potreboval in Lili je to odpeljala domov. Zamenjal sem še cinke, potem pa še dolgo v noč delal v dežju. Postavil sem bimini in montiral obe krmilni kolesi, pospravil kar se je dalo in izpiral vodne tanke, v katerih je bil antifriz/konzervans (tak jedilni, ne se bat). Pozno sem šel spat.

Takoj zjutraj smo šli v vodo in začasno sem se privezal v marini. Še pred deveto je bil Heron že v vodi in sem čistil barko, opral še en stroj tepihov in čistil, čistil, čistil. Neverjetno, koliko nesnage se nabere čez zimo.

Odplul sem brez zapletov, čeprav sem imel dirko s časom - plima je začela upadati, jaz pa še nisem zaključil s pranjem pod pritiskom. Visokotlačnega čistilca preko inverterja ne morem poganjati in sem vezan na marino. Tudi pihalo je že, med stebri pa je bilo prostora za Herona + 5 cm. Niti bokobran ne bi šel vmes. Stebri pa seveda kovinski, krjasti, nič oblečeni.

Jaz pa sam. Dober razmislek katere šlike najprej odvezat, potem pa hop, hop, odvezat še zadnjega in gas. Marina je bila očitno zgrajena za manjša plovila. Heron pa tudi nima bow-trusterja. Nekako mi je uspelo.

Večina plovbe po kanalu je bila lepa, en kos malo adrenalinski, ko je globina začela padati. Najmanj je globinomer pokazal 2,1m. Heron ima grez 2,1m. Sonda je montirana 15cm pog gladino, tako, da je bilo še 15 cm do dna. Ni veliko, saj je tekkel tok 2 vozlov po kanalu.

Ko sem prišel iz kanala sem se usmeril prori Piranu. Veter je pihal 30° z leve, zato sem gvnignil glavno jadro. Edino jadro, ki ga trenutno imam.

Tržaški zaliv je barve bele kave in pol plavajočih kosov lesa. Grdo.

Blizu Pirana se morje zbistri. Veter je točno v glavo in spustim jadro.

Sidram pred bivšimi skladišči soli v Portorožu.

Veter nekoliko popusti in upam si namestiti Solent jadro, ki ga privlečem iz kabine. Tokrat je bila sreča na moji strani, saj je takoj, ko sem zaključil in je bilo jadro dvignjeno in zvito zapihal dokaj močan veter. Kakih 15 do 20 vozlov ga je bilo, nekaj sunkov še čez. Nič posebnega za sidro, a seveda v takem si sam ne želim postavljati jader na 15m barki. Še dobro, da se nisem lotil genove - to bi trajalo dlje in še precej težja je. Morda jutri. Zdaj imam delujoče glavno jadro in solent, dovolj, da sem jadrnica. Genova.

Zvečer sem zelo zmatran od celodnevnega garanja, roke pa še niso tiste prave, utrjene jadralske.

Seveda je čez zimo crknilo cel kup stvari, ki jih sprti popravljam. Uri ni več pomoči in gre v kanto, električni vžig pečice pa moram popraviti. Startni akumulator je bil delno spraznjen in motorja ni obrnil, saj se je snel krokodilček za počasno polnjenje preko servisne banke. Upam, da ni šel k vragu. Take stvari ne me presenetijo, saj imam stikalo, ki poveže obe banki in sem barko vžgal na servisno banko. Ostalih stvari sploh ne bom našteval.

plovba po kanalu. Labodi namesto galebov.

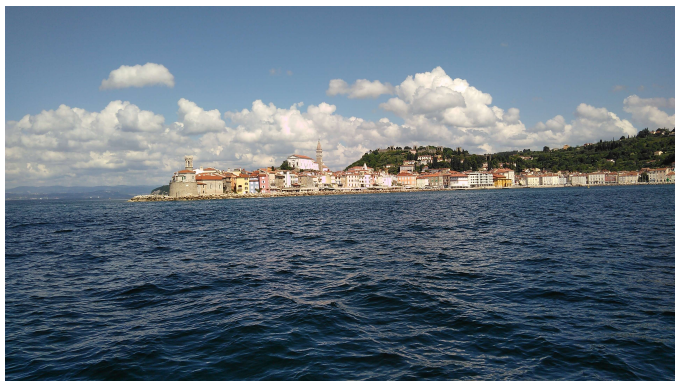
Na izhodi školjčišča.

Takole izgleda Tržaški zaliv.

Na slovenski strani je že boljše.

Piran

Jadran 2021

Slovenija Hrvaška

26. maj 2021, sreda

Bernardin - Funtana

Od napovedanega vetra ni bilo nič.

Zjutraj v bonaci zvlečem na palubo flok in ga začnem nameščati. To je definitivno delo za dva ali tri. Jadro tehta po moji oceni kakih 30 kg in treba ga je vpeljevati v žleb in medtem dvigati 18m visoko. Ob vsem trenju je to težko potovalno jadro nemogoče dvigati z eno roko. Malo improviziram in sestavim električni dvižni komplet na daljinca s pomočjo nekaj škripcev in sidrnega vinča. Ko končujem z montažo jadra začneja rahlo pihljati. Nič hudega, le toliko, da me spodbudi, da pohitim. Solent jadro je le nekaj manjše, pa sem ga včeraj lahko dvigal na roke.

Potem se odpravim proti Hrvaški. Odjavljal se nisem, saj se iz Italije ni treba, v Sloveniji pa sem bil pa itak napol ilegalno. V Umagu se vežem na carinski pomol in grem najprej na policijo. Bil sem brez Enter Croatia, brez Crew liste, brez odjave

iz prejšnje države in brez kulija. Vse to ni obvezno, a pohitri postopek in olajša delo policaju. Zato je bil precej tečen, saj je moral on delati namesto mene.

Postopek s stranko se opravi zunaj. 'Ovdje sjedni na klupu na suncu i daj papire'. Verjetno zato, da maske niso obvezne. 'Tu mi napiši broj telefona'. Ker kulija nimam, on pa tudi ne, me pošlje na barko po pisalo.

'I pužuri . . .' Ja kaj, a je mislil, da bim še kavo spil na barki?

Ko se vrnem s kulijem ni treba več pisat številke, mu jo lahko kar zrecitiram. Vmes ga je še gnjavil en domačin, če lahko parkira avto pred rampo na pomol. Itak, da ne. Komaj poldne je, ona pa že tako gara. Le kaj bo v sezoni. Ob silni obilici dela in multitaskingu mu je ušlo, da od moje druge doze cepljenja še ni minilo 14 dni.

In tako sem vstopil na Hrvaško brez testa. Juhej.

Opravim še na luški kapetaniji in sem ploven po hrvaškem Jadranu.

Na kapetanijah nikoli ampak res nikoli nimajo nobenega drobiža, sprejemajo pa itak samo hrvaške kune. In to se jim sploh ne zdi čudno. Od ljudi pričakujejo, da vstopijo v državo s točnim zneskom lokalne gotovine. Koliko gotovine rabiš je pa itak nemogoče izračunati, saj si še sami niso enotni. Lani sem plačal 737 kun, letos pa 739. Letos je moč motorja vzel z decimalko, lani na Lastovu pa zaokrožil na cele konje. Ker sem imel pripravljenih 737 kun sem potem po denarnici lovil še kune in lipe lipe in mu na koncu ostal dolžan 5 lip. Prav mu je, naj si uredijo plačilo s karticami ali pa plačilo preko spleta, tako, kot se letos plačuje turistična taksa. Le zakaj bi bilo enotno in zakaj enostavno. Mogoče je pa upal, da mu dam 800 kun? Verjetno ljudje pridejo na mejo samo z bankovci. Ni šans. Če oni ne vračajo drobiža od mene ne bo dobil za pivo. Sva pač nežke štela.

Odplujem v 6 do 7 vozlih vetrčka, ugasnem motor in jadram. Zdaj lahko, ko imam montirana jadra. Polkrma je. Počasi gre, a gre. Nikamor se mi ne mudi. Niso me zavrnili, ni mi bilo treba kam daleč na testiranje in prihranjeno časovno rezervo bom koristno uporabil zato, da jadram krajše plove in na barki popravim še kup stvari.

Štedilniku sem popravil električni vžig. Bolj po kavbojsko (z vezicami), ampak dela. Le baterijo bo težje menjat. Ti Italijani so dali tako slabo plastiko za nosilec baterije, da je povsem razpadel že v dobrem letu.

Imam pa še en problem s tušem na kopalni ploščadi. Ne najdem slušalke, ki sem jo jeseni snel, da ne bi zmrznila. Verjetno sem jo pomotoma odpeljal domov. Razkopljem moje skrite zaloge in najdem rezervo. Ni tako dobra, ampak je boljše, kot nič. Za letos bo že. Na tej je treba držat gumb, ko se tuširaš. Bomo pa manj vode porabili.

Z ventilatorjem ta velikega hladilnika pa je večji križ. Korozija je požrla napajalno žičko in ventilatorček ne dela. Zato se inverter hladilnika pregreva in se zadeva ugaša. Začasna rešitev je, da hladilnik poganjam iz 220V (in ne iz 12V, kot je bilo predvideno). Za resno rešitev pa bom rabil nov ventilatorček. Premetal sem celo barko, a ga nimam.

Imel sem dva rezervna, ampak sem polno krame odnesel domov. Med drugim tudi eno napačno škatlo električnih rezervnih delov. Še dobro, da imam dva hladilnika in rešitev za tako nevšečnost.

En WC sem usposobil, drugi zahteva bolj resno servisiranje tesnil. Jutri je še en dan.

Iz vsake razpoke še vedno prihaja umazanija. Topoli so dobro nasmetili vse razpoke. Še vedno odstranjujem tudi zapuščena osja gnezda. Danes sem našel še tri. Eno na bumu, eno pod sončnimi celicami in eno na jamboru. . .

Sem pa cel dan prebil v kratkih hlačah in majici. Ko posije sonce je kar toplo. Kako mrzlo je morje pa ne vem. Se ga še nisem dotaknil. 25°C nedvomno še nima, kar je manj je malo.

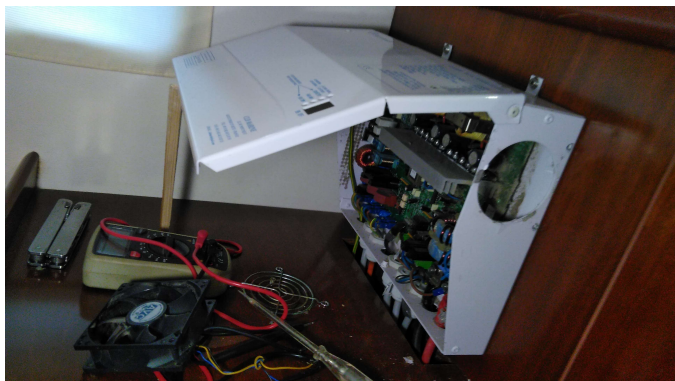
Tule v Funtani je lepo sidrišče, le precej se guncamo, ker s estalno eni motornjaki in jeti vozakajo po zalivu. Upam, da se zvečer umiri.

Heron ima končno jadra.

Nova slušalka tuša na krmu. Prejšnja je bila boljša.

Projekt ni uspel, ventilator je definitivno zanič.

Jadran 2021

Hrvaška

27. maj 2021, četrtek

Funtana - Pomer

Zvečer, ko se vsi motornjaki pospravijo nazaj v marino zavladala na sidrišču mir, kot na jezeru in zbudim se v lepo, sončno jutro.

Boli me ramenski sklep. Upam, da ni vnetje sklepa, ampak le muskelfiber. Očitno sem zadnje dni pretiraval s čiščenjem in pripravo barke na sezono. Vlačenje težkih jader naokrog in solo privezovanje in odvezovanje barke na meji pa tudi ni pripomoglo.

Kadar sem solo, se na privez na pomol raje pripravim preveč, kot premalo. Že navezat 10 bokobranov in 6 priveznih vrvi je delo. Potem pa še privezovanje in odvezovanje barke, pa nato vse zvit in pospraviti. Ni problem, če je samo to. Če pa cel dan drgneš barko, vmes še nastavljaš jadra in ves čas skačeš naokrog, potem pač stakneš bolečine.

Mi je že žal, da nisem pred odhodom malo potreniral. S kavča direkt na barko pri mojih letih ni več pametno.

Ko po jutranji bonaci zapiha prvi maestralček dvignem sidro in jadra on odpujsam na jug.

Vetra je malo. Cel dan ni dosegel 10 vozlov.

Ampak Heron ima čisto podvozje in mimo mene drsijo Vrsar, Rovinnj in nešteto malih turističnih krajev.

Pred Brioni veter popusti, pa še bolj od zadaj ga imam. Prižgem motor in motorsailam, dokler jadra še vsaj malo dodajajo k hitrosti, potem pospravim cunje, da ne opletajo. Saj vem, ko bom okrog Kamenjaka bo veter z boka in tistih 5 vozlov bi mi pomagalo, ampak za 3 mile ne bom spet vsega razobešal. Pa še rama me boli.

Med jadranjem pospravljam po barki. Našel sem manjkajočo slušalko tuša in še par stvari. Sem pa danes naredil eno šlamastiko:

Ko sem v motor dolival hladilno tekočino sem v motornem prostoru pozabil lučko. Tako namizno ledico 220V na prožni kači.

Ni vrag, da je potem, ko sem zagnal motor zdrsnila dol in se naslonila na jermenico alternatorja. Slišal sem nek zvok, ki mi ni bil všeč in sem šel pogledat. Na srečo ni na motorju nobene škode. Lučka je pač dobro zdrabsana z ene strani, a saj jo imam v glavnem za delovno luč. Lahko bi se končalo slabše, če bi v jermen potegnili kabel za 220V . . .

Je pa pospravljanje in vzdrževanje barke med priobalnim jadranjem telovadba po stopnicah. Pogledaš naokrog, dol po stopnicah, par minut delaš, hitro spet gor, pogledaš naokrog, nastaviš jadra, pogledaš kurz in ovire, in spet hitro dol. Ponavljaš v nedogled. Ni čudno, da sem pri enem takih izletov pozabil lučko v motorju.

Saj so samo 4 stopnice, ampak stokrat!

Na Kamenjaku je morje mirno, zato si izberem bližnico med kopnim in Fenoligo. V prelivu je bilo več kot vozle toka in zanimivi valovčki in celo majčkene vrtinci. Seveda to še za kajak ne bi bila težava, je pa zanimivo videti.

Dobim obvestilo naj po VHF kličem Laro. Hec. Tudi Lara je tu, oni so šli pa po drugi strani Fenolige in grejo čez Kvarner.

Z veseljem bi se jim pridružil, a jutri dobim obiske in moram ostati v Pomru.

Seveda se mi je ročna VHF postaja čez zimo izpraznila (in še ni prišla na vrsto za letošnji pregled in polnjenje), ladijska postaja pa bolj slabo dela. Na 16 sva se Z Laro slišala, na 71 pa me on ni slišal. Verjetno je kje slab kontakt pri kablu do antene. Ta kabel moram itak zamenjat. Že 10 let vozim novega s seboj, priključen pa je še vedno stari, ki že nov ni bil kaj prida, sedaj pa ima 16 let. Komu se pa da podirati vse žice v jamboru, če ni nujno.

Sidram na staro znano mesto, kjer sva lani septembra vedrila cel teden. Ko vržem sidro je vetra le 3,5 vozle. Nič. Kasneje zvečer pa zapiha 15 vozlov NW. Sunki pridejo celo čez 20. Oh, ko bi imel tak veter čez dan bi bila današnja plovba precej hitrejša. Ampak, tudi če bo zapihalo kaj več: Tule ni vala, dno drži dobro. To smo lani dobro preizkusili.

Lovim odprt WiFi od glampinga. Počasen je, a dela. To me vedno razveseli, kot otroka, čeprav imam na telefonu dovolj podatkov v zakupu, da bi zlahka preživel tudi brez WiFija. Ampak čez zastonj ga pač ni.

Jutri naj bi veter povsem upadel in ko dobim obiske ga ne bo po napovedi niti za vzorec, naslednje dni pa bo malo

mešano. Vreme ni stabilno in bo treba kar gledat prognoze.
Denes sem v sedmih urah preplul 35 milj., Štiri ure sem jadral, 3 ure pa je pel motor.

28. maj 2021, petek

Pomer - Medulin

Nisem napisal dnevnika in sem takoj dobil pritožbo.
Se posipam s pepelom in popravljam za nazaj.
Po mirni noči se zbudim v lepo sončno jutro. Topleje je. Se prav vidi, da smo že južneje od 45° severne širine. Sicer samo za 8 milj, ampak smo.
Mrzlično pospravljam po barki, saj vse skupaj izgleda kot bi vanjo treščila bomba. Stvari počasi izginjajo v prostore, kamor spadajo, umazanija se krči in vidim luč na koncu tunela.
Takrat me pokliče Miran. V marini dela na svoji jadrnici in vidi Herona na sidru nedaleč stran.
Seveda se dobiva na kavi, ki se rahlo zavleče. Pač barka ne bo očiščena do konca.
Če bo obiske kaj motilo si lahko sami očistijo.
Ja, danes dobim obiske in bi že bili tukaj, če ne bi na meji zgubili dveh ur.
Končno prispejo in s čolnom jih zvozim na barko. V marini niso bili navdušeni, da Herona privežem za eno uro saj imajo danes menjavo čarteristov in polno dela. Kar tri čarterske barke morajo dvigati na kopno, saj so jih čarteristi poškodovali in jih je treba popraviti. Knalu pridjo še vikendaši z avti, parkinga v marini pa ni dovolj za vse avtomobile. Verjamem, da se niso hoteli ukvarjati še z mano.
Ko se vkrcamo na Herona se malo podpremo in potem se odpravimo na drugo stran zaliva v Medulin.
Napovedana je burja in zaliv Portić na koncu Kamenjaka ni pametna izbira za čez noč. Burja lahko notri prinese neudobno valovanje.
Sidramo blizu pomola pri avtokampu Medulin. Tu smo varni pred burjo.
Punce so pogumne in se kopajo. Jaz jim verjamem na besedo, da je voda 'sveža'. Vem, da to zame pomeni 'veliko premrzla'.

Denes sem preplul eno miljo.

29. maj 2021, sobota

Medulin - Unije

Od napovedane burje ni bilo niti b.
Spali smo dolgo on dobro.
Venezuelski odličen rum, ki je včeraj podlegel naši žeji nam ni povzročil glavobola.
Prvotni plan je bil da gremo danes na Susak, ampak plani so zato, da se spreminjajo.
NAVTEX je izdal opozorilo: Udari NE vjetra u jačanju na 35 do 45 čvorova, u Velebitskom kanalu do 60 čvorova. Mogući lokalni neverini.
Hja, v takem jaz ne grem na Susak, ki je povsem odprt na burjo.
Raje se usmerimo na Unije, ki ima tri lepe zalive, ki so relativno dobro zaščiteni pred burjo.
Za prečenje Kvarnera je čez dan napovedano malo ali nič vetra in napoved je držala točno.
Zjutraj smo še nekaj počasi jadrani v dobrih 5 vozlih bočnega vetra, potem pa je še ta veter crknil in je zapel motor.
So nas pa prišli pozdravit delfini.
Najprej osvojimo Unije. Sidramo v zalivu Maročol blizu (preblizu) koncesijskega polja boj. Na bojah ni nikogar, koncesionarja tu di ni nikjer. Morda bo prišel zvečer, a nas takrat ne bo več na Unijah.
Punce grejo čez otok v vas, kjer je trgovina žal zaprta, bife pa dela. Itak je to glavno.
Aja, pozabil sem napisat, da gostim polno barko deklet. Ni mi hudega.
Jaz ostanem na barki, če bi se od kod pojavil koncesionar. Ni ga, zato še sam pretegnem noge. Z vrha je lep razgled, do vasi pa nisem šel. Tam sem bil nazadnje pred precej leti, a verjamam, da se ni nič spremenilo.
Odločimo se, da se premaknemo še do Lošinja. Meni to kar ustreza, saj je zaliv Artatore velik in varen za burjo.
Odjadramo v 10 vozlih severozahodnika in vozim metuljčka na obe prednji jadri, saj plujemo na jugovzhod. Medtem se skuha odlična večerja in ko jemo veter popusti, zato prižgem motor. Nato pa potegne burja. Skoraj točno po napovedi. Mogoče uro ali dve bolj zgodaj. Odlično jadramo v 25 vozlih burje s sunki do 30. Ker imamo veter v bok letimo samo na mali solent 8 vozlov.
Zavijem okrog rta, prižgem motor in odmotoriramo v zaliv. Notri je že nekaj bark, ampak prostora je dovolj. Burja kar dobro žvižga. Še tu v zalivu je okrog 15 do 20 vozlov, ko sidramo. Jutri pa bo baje spet bonaca.

30. maj 2021, nedelja**Lošinj - Silba**

Čez noč je še dobro vlekla burja, ki pa se je proti jutri umirila.

Jutranje plavanje so opravili le najbolj pogumni. Jaz sem se kot zadnji mehkužneš raje tuširal z vročo vodo v barki. Itak je bilo treba pomit kopalnico, sem se tolažil.

Odplujemo z zadnjimi zdihljaji burje in v začetku gre še lepo samo na flok, potem pa veter crkne. Malo motoriramo, malo jadramo, pač, kot nam narekuje veter. Zapeljem v kanal med Ilovikom in Sv. Petrom, ko se nenadoma posadka hoče na vsak način ustavit, ker je tu 'tista' gostilna.

Lepe spomine je treba spoštovati, zato se ustavimo. Padejo komande in mrzlično pospravljamo vsa jadra, vežemo bokobrane in pripravimo vrvi. Punce se kar obnesejo, ko jih malo pokomandiraš. Mogoče bi moral to večkrat prakticirati.

Bočno se vežemo na pomol, kjer v sezoni lahko samo sanjaš prost privez in gremo v trgovino.

Še dobro, da jih je glas razuma (Jerca) malo resetiral, saj je bila košarica prepolna robe, ki je ne potrebujemo.

Ko po nekaj dneh divjine dekleta spustiš v trgovino imajo velike oči.

Gostilnica se izkaže in postrežba je na nivoju. Na koncu dobijo dekleta še vrečo ledu. Gin-tonik bo zdaj čisto nekaj drugega.

Znebimo se še smeti (imajo vzorno urejene koše za ločeno zbiranje odpadkov), največ smo oddali stekla. Tele prazne steklenice šampanjca se kar množijo.

Z vetrom v krmo odpujsamo naprej in po dobri malici, nekaj steklenicah šampanjca in globokem pogovoru vržemo sidro pred vzhodno luko na Silbi.

Kopanje.

Življenje je lepo.

Po kopanju se pramaknemo v luko. Jaz sem seveda živčen, saj je luka na Silbi za Herona majhna in plitva, piha 10 vozlov vetra in ponoči bo lahko burja.

Uspemo se vezat na notranji pomol. Globina je še za silo in glede na plimne tabele naj bi zdržali čez noč brez dotika dna, a ne vem, če bo pod kobilico več, kot en pedenj vode.

Pred nami so vezani eni (mlajši) Nemci. Ni šans, da se premaknemo drugam. Silba je osvojena.

31. maj 2021, ponedeljek**Silba - Olib - Lošinj**

Ponoči je burja še kar vlekla in v lučici so se naredili valovčki.

Vezani smo bočno, a imamo v veter postavljeno sidro, tako da se s pomočjo sidra lahko odmaknem od pomola.

Kljub temu se mi je zjutraj, ko je bila najhujša oseka nekajkrat zazdelo, da smo se dotaknili dna.

Naša potapljačica se je ob kopanju na Olibu potopila pod kobilico on ni našla nobene sledi, da bi se res dotaknili dna.

Voda je nenormalno mrzla. Burja je vse premešala in mene ne bi spravil v vodo za noben denar, čprav izgleda tako turkizna in vabljiva.

Čez dan je napovedana rahla burjica, piha pa sevrozahodnik. Točno v nos. Jasno.

Včeraj je bil dolg večer, ponoči sem še poslušal, če se dotikamo dna, tako da sem neprespan.

Ne ljubi se mi orcat direktno v veter in premetavat jader levo-desno, zato poje motor. Napredujemo nekaj počasneje, kot bi ob napovedani burjici z boka.

Kako smo že rekli? Plani so za to, da jih spremenimo. Dnevni cilj prestavimo precej bližje in na koncu pristanemo v Artature, kjer smo že bili. Tukaj smo dobro zaščiteni pred vsemi vetrovi, razen juga, ki pa res ni napovedan.